

(המשך מעמוד 19)

”תגיד את האמת, האם רק שמרתם עליי, או גם בלשנתם אחריו?” שאל אגמון. האיש התפתל, הסתכל אנה ואנה, ההליט לבסוף: ”לא בלשנו אחריו. רק שמרנו.” האם גם בתהרהמיטות? רמז דק על עסקיהגשים של גולדמן.

גילוי מעניין: איסר הראל, או הממונה על שרותי הביטחון, גילה שיש קשר ניאור-נאצי לרצוח את גולדמן בעת פסטיבל ב-זאלצבורג. מנכ”ל הסוכנות נשלח לתפוס את גולדמן לפני הגיעו לשם. אחרי מירון נגד הזמן, הגיע המנכ”ל, משה ריבלין, לווינה וטילפן לגולדמן, ששהה בעיירה קטנה. ”אין טעם שתבוא אלי הנה”, הסביר לו בטלפון גולדמן, שלא ידע במה המדובר, ”נוכל להיפגש מחר בזאלצבורג.”

מזכיר-לשעבר, חסיה וינר הגאה, גיל-תה שכל מזכירותיו העריצו אותה. אחת, בניוירוק, נהגה בימידיכאון לקנות לעצמה זר-פרחים, להצמיד אליו את כרטיס הביקור של גולדמן, ולשלוח אותו אל עצי-מה הביתה. למחרת היום היתה אומרת לגולדמן: ”תודה על שעזרת לי להתגבר על הדיכאון!”

גולדה ודין

סירבו

ג'ו גולדן, איש-המוסתורין שקשר למען גולדמן נקשרים עם המחותרת הי-אג'ירית. עם מארוקו ועם כמה מחותרות אחרות, גרם לסערה הראשונה. אחרי שי-השגריר-לשעבר בצרפת, יעקב צור, מתח ביקורת על פעולה זו של גולדמן, זרק גולדן פצצה: ישראל רצתה רק בעלייה סלקטי-בית מצפון-אפריקה. גולדמן הכריח אותה לקבל את כל היהודים, ”בלי סלקציה.” חילופי-דברים זועמים. אגמון ביקש את אורי אבנרי לסכם את מהות המחלוקת ההיסטורית בין גולדמן לבין ממשלת ישראל. אל. אבנרי: ”לגולדמן היתה תפיסת-יסוד

מרואיין גולדמן בילוש בחדר המיטות?

שונה על מהות המדינה. בן-גוריון הקים את המדינה כחלק מן המערב. גולדמן ראה בה חלק מן המיזרח-התיכון.”

הדברים עוררו את גולדמן לעבור ל-ספים היסטוריים-פילוסופיים. ”בשני הדב-רים הגדולים שעשיתי, קבלת תוכנית-החלוקה והשילומים מגרמניה, היה הרוב נגדי. אך אחרי שהדברים הוגשמו, הרוב קיבל אותם. כך זה יהיה גם ביחס לשלום עם הערבים.”

על הבר העידו כמה מידידי, שרואיינו בחול. רזו הלפרין, אייזיק שטרן הפסנתרן, זביגניב בז'ינסקי. לא הופיעו גולדה מאיר ומשה דיין. הם התחנפו אל גולדמן כשהיו זקוקים לו, אך לא מצאו לנכון להקדיש לו חמש דקות מזמנם. כשפנו אליו הם, סירבו.

סיכם בן ה-82: ”בשבילי מתחיל עכשיו פרק חדש בחיים. בפעם הראשונה אני לא מייצג שום אירגון, ואני חופשי לפעול כאות נפשי.” למשל: לנכוע לקאתור. גם ליעקב אגמון נפתח דף חדש. ”זהו תוכנית-נסיון בלבד”, אמר בגמר ההקלטה. ”לא התחייבתי לעשות תוכניות נוספות. אני צריך לבדוק כמה זמן זה גזול ממני, אם זה באמת פול-טיימ-ג'וב, כפי שאמר לי עמוס אטינגר, לא אוכל להרשות לעצמי את זה, מבחינת הפרנסה.”

המדיום הטלוויזיוני מושך את האיש רב-הפעילות. אבל אין הוא יודע איך יצליח על המסך. הוא ביקש להתחנף בתוכנית פשוטה יותר. אבל זרקו אותו ישר למיים. אם יושך ואם לאו, הוא כבר הרוויח מהעניין. כדי להראות יפה על המסך, איבד בחודשים שביעה קילוגרמים ממשקלו.

תלמיד בן 17

זרמת-אפער

אושין בדרכיו

של אורי גלר,

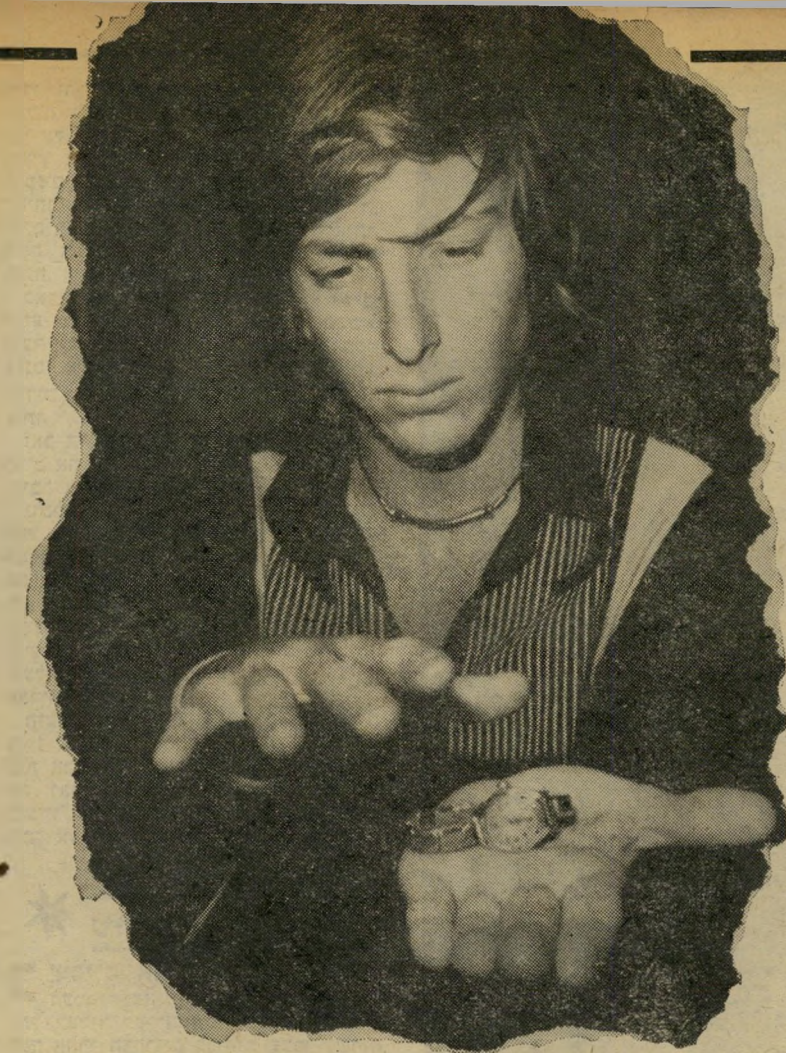
מכופך בהצלחה

מזלגות וכפיות

וקורא מחשבות

זהו יורם נחמן -

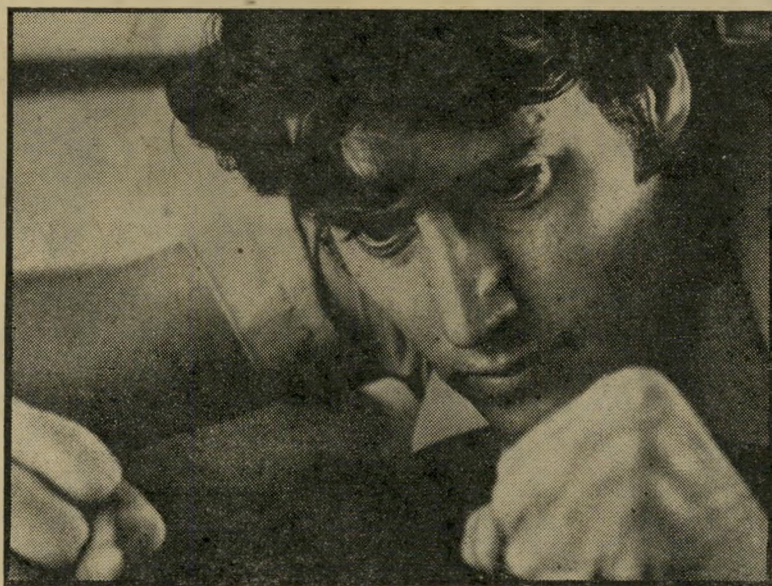
היורש

של אורי גלר

חלקית אומנם, היתה מהממת: המזלג נטה קלות לאחור. במשך הזמן הלך כישרון-הכישוף שלו ו-התפתח. כיום יכול יורם בן ה-17 להכריז בביטחה: ”עכשיו אני מצליח לכופף חפץ צים כמעט תמיד.” באחרונה רואיין בגלי-צה”ל בזכות כישוריו אלה, וכמה מאזינים התקשרו מייד טלפונית ודיווחו כי מזלגות וכפיות התכופפו בבתיהם בדרך מיסתורית. בהדגמה מיוחדת שערך למען העולם הזה הצליח יורם, תלמיד השמינית בבית-הספר האכסטרני מישלב, לכופף בלטיפה עדינה כף, כפית ומזלג, לעקס שיניים של מזלג נוסף מבלי לגעת בהן כלל, לעקס

פני כחמש שנים ישב נער בן 12 בביתו שברמת-אפער, וצפה בעיניים פעורות במסך הטלוויזיה. אורי גלר הדהים באותה עת את עם ישראל כולו ביכולתו — השנוייה-עדיין-במחלוקת — לכופף ו-להזיז חפצים ולקרוא מחשבות. ליורם נחמן הצעיר גיראו פעולות אלה מוכרות. מזה זמן חפצים שבהם נגע, או שהיו בקירבתו, התכופפו לפתע ללא הסי-בר, ואיבדו את צורתם המקורית. הצפייה במעשיו של אורי גלר על מסך הטלוויזיה עוררה אותו לנסות לעשות כמהו בכוחה תחילה. הוא מיהר למיטבתו, נטל מזלג, והחל משפוף אותו בעדינות. ההצלחה,

הדוגמא שמעדה מול עיניו של יורם נחמן, הטוען כי נחון בסגולות טלקנזים, היתה זו של אורי גלר, שזכה בפירוטו עולמי, הפך מיליונר בזכות כיפוף המזלגות שלו. יורם טוען כי הוא חושש להופיע בפומבי, מחשש התנגדות נגדו.

מפתח, להפעיל מחדש שני שעונים מקול-קלים ולגרום לצמיד עגול שיקבל צורה סגלגלה, באופן מיקרי לחלוטין, מבלי ל-התייחס במישרין לתכשיט שהיה בסביבה. הוא מעוניין למצוא הסבר לתופעות מיסתוריות אלה הנובעות מתוכו, אבל — אין לו. הוא יכול רק לנסות להסביר כיצד הוא מבצע זאת. ”אני מתרכז בחפץ”, מסביר יורם; ”ומנסה לשכנע אותו להת-כופף. בלי להפעיל כוח, כמובן.” יורם טוען בתוקף כי אינו משתמש בחומר-עזר כל-שהו. לפני שהוא ניגש לפעולה עצמה הוא רוחץ את ידיו במים ובסבון, מנגב ב-מגבת. הוא אפילו מצהיר כי הוא מוכן להידבק בכל פעם מחדש.

יורם כבר אינו מעו לעוד שעות — אחרי חודש הם מפסיקים לפעול אצלו, ויש לו בבית אוסף רציני של שעונים מקול-קלים. מסירה לתיקון אינה מועילה, כיוון שהשען תמיד מודיע כי ניסה, אך לא הצליח לתקן. לאחד מחבריו אמר פעם יורם שהוא מרגיש כי השעון שלו (של החבר) עומד להתקלקל. למחרת בא החבר בטענות — ”מה עשית לי?” בצורה-המפתחות הי-פרטי של יורם יש תמיד לפחות מפתח עקום אחד, הוא כבר שכח כמה פעמים נאלץ לרוץ להכין עותקי-מפתחות.

יורם נהנה מכישוריו המיסטוריים — הם אפילו משעשעים אותו — ומודה שלא איכפת לו לעשות כסף בעזרתם. אבל הוא אינו מייחס לכסף חשיבות ראשונה במעלה. רוצה, אם אמרגן יפנה אליו ויציע לטפל בו, זה ישמח אותו, אבל הוא לא יכול ל-הסכים מייד. ”אצטרך להשוב על זה”, לדבריו. יש בכך סיכון, כיוון שהדברים לא תמיד קורים לפי הזמנה. הדגמה על במה בפני קהל פירושה להיות תחת לחץ, וזאת בעייה. הדברים הכי מעניינים יוצאים אצלי לגמרי במיקרה. חוץ מזה, יש הרבה אנשים שמתנגדים מראש לכל הנושא הזה, וזה מפריע, כמו שקרה לאורי גלר.”

נוסף על כושר-הכישוף ניתן יורם גם בכושר טלפאתי. הוא מסוגל לקלוט ציור שמישהו מצויר בחדר השני, או מיספר שי-עליו חושב אדם אחר במחציתו. כישרון